

изрѣчно имято си навожда, и дума чи го е старецъ Наумъ на тва дѣло накаралъ. Тая молитва, защото е ѿ сѣщо то дѣло за себе штдѣлена, пренесена е въ много поновы така названы зборницы или сбѣрки съ различни изводи и исписы изъ стары списаніята пробрани, изпълнены, по нѣкой пѣтъ съ погрѣшно надписаніе, кѣто чи ѿ сѣщи Константина филозофа произхожда (напечатана е въ Погодиновѣтъ книгѣ: *Кирилъ и Меѳодія* въ Москвѣ 1825, стѣр. 109 и 151), а така и извѣстіето за преводѣтъ на самото дѣло, гдѣто е юще и лѣтото погрѣшно. — Натоя сѣщій Константиновъ Епископъ, както ми ся чини, треба да ся ѿдаде и пространно то исповѣданіе на вѣрѣтъ: *написаніе ш правѣй вѣрѣ*, што е съчувано въ рѣкописѣтъ който е за Български царъ Івана Александра писанъ 1348, сега ся той намира въ Синодалнѣтъ книжевницѣ. Епископъ Константиново е и тва: *слово на филозофъ Константина*, въ надписатѣ погрѣшено, което е г. Викторъ Григоріевичъ въ Хилендаръ въ единъ рѣкописъ Евангелскій на хартиѣтъ написанъ, видѣлъ; а дали е то слово различито ѿ тва долніото: *слово на с. Кирила*, што то е у Москвитянинѣтъ напечатано 1844, или е едно и то сѣщото, немога никакъ да